הדלקת הנרות – חלק ב'

מקרה על השביל

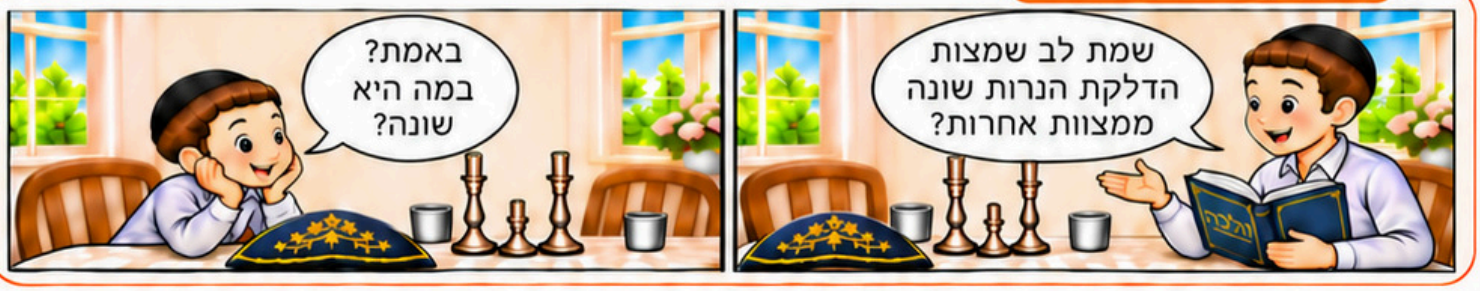

פותחים הלכה

כל המצוות מברכים עליהן את ברכת המצוות עובר (=קודם וסמוך) לעשייתן, אך בהדלקת הנרות אי-אפשר לברך קודם ההדלקה, מפני שאם תברך קודם ההדלקה הרי יהיה אסור לה לחדליק אחריכך, כי כבר קיבלת על עצמה את השבת. לכן, יש לברך רק לאחר ההדלקה, ובכדי שתהיה הברכה עובר לעשייתה, יש לעשות לפריש ידים כנגד פניה; כדי שלא תראה את הנרות בשעה שמברכת, ולאחר הברכה מסירה את ידיה ורואה את הנרות.

הלכות הדלקת, הלכות שבת, פרק ב', סעיף כ"א (בהשמטות).

מתבוננים בדרך

1. למה קודם מדליקים את הנרות ורק אחר כך מברכים?

א. כדי לוודא שכל הנרות דולקים היטב.	ב. כי בברכה מקבלים שבת, ואחריה אסור להדליק.	ג. כי צריך לברך סמוך לסעודת השבת.

2. משפחת לוי מתארחת בדירת נופש. היכן תדליק אמא את נרות השבת?

א. ליד החלון, גם אם אוכלים בחדר אחר.	ב. במטבח, ומשם יעבירו את הנרות לשולחן.	ג. במקום שבו יאכלו את סעודת השבת.

3. אמא נוהגת לעשות מעשה קבוע לפני הדלקת הנרות. מהו?

א. לברך על הנרות.	ב. לתת צדקה.	ג. לקבל שבת.

4. נחמי רצתה להעביר את קופת הצדקה למקום אחר לאחר הדלקת הנרות. האם מותר לה?

א. כן, אם הקופה מפריעה לעריכת השולחן.	ב. לא, לאחר שקובלה שבת אסור לה לטלטל את הקופה, משום שהיא מוקצה.	ג. כן, כל עוד לא התחילה סעודת השבת.

תשובות: 1–ב | 2–ג | 3–ב | 4–ב

"רואים אנו את הכח העצום הטמון במצות הדלקת נרות של ילדות יהודיות, גם קטנות מאד, בנות שלוש, הקרויות כולן 'בת שרה רבקה רחל ולאה', שהדלקת הנר על ידן מאירה את הבית למשך כל השבוע!"

(ליקוטי שיחות כרך ט"ו, ח' שרה ג')